

Sygn. akt V CZ 98/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski (przewodniczący)

SSN Józef Frąckowiak (sprawozdawca)

SSA Jacek Grela

w sprawie z powództwa D. S. i S. O.

przeciwko Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń S.A. w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 23 stycznia 2015 r.,

zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 20 sierpnia 2014 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny odrzucił apelację pozwanego od wyroku tego Sądu, wskazując, że w wyznaczonym terminie pełnomocnik pozwanego nie wykazał, że osoby udzielające mu pełnomocnictwa były do tego należycie umocowane. W zażaleniu pozwany wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia, wskazując, że z dołączonych do zażalenia dokumentów wynika, że został umocowany przez osoby, które miały w chwili udzielania mu pełnomocnictwa prawo reprezentować pozwanego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Z załączonego do zażalenia pełnego odpisu z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego wynika, że osoby, które udzieliły pełnomocnictwa do reprezentowania pozwanego PZU S.A., w chwili jego udzielania były członkami zarządu tej spółki. Nie ulega więc wątpliwości, że pełnomocnik pozwanego był należycie umocowany już w chwili składania apelacji. Wprawdzie, ze względu na przeoczenie pełnomocnika, który na wezwanie sądu przedkładając wydruk z Centralnej Informacji Krajowego Rejestru Sądowego nie zwrócił uwagi, iż nie jest to rejestr pełny, Sąd Apelacyjny wydając zaskarżone postanowienie, nie miał dostatecznych dowodów na to, że osoby udzielające pełnomocnictwa miały prawo reprezentować pozwanego, to aktualnie nie ulega wątpliwości, że pozwany od momentu złożenia apelacji był reprezentowany przez pełnomocnika należycie umocowanego. W tej sytuacji zaskarżone postanowienie należało uchylić.

Mając do wyboru ochronę dwóch wartości tj. konieczność przestrzegania terminowego wypełniania poleceń sądu oraz ochronę prawa strony do rozpoznania jej sprawy w co najmniej dwóch instancjach, należy dać priorytet tej drugiej wartości, chronionej konstytucyjnie (art. 78 Konstytucji RP). Zażalenie może być środkiem, przy pomocy którego strona w sytuacji, gdy uchybiła przez nieuwagę terminowi dostarczenia sądowi dowodu na to, że spełnia wszystkie przewidziane prawem wymogi, pozwala chronić jej konstytucyjnie gwarantowane prawo do rozpoznania sprawy w co najmniej dwóch instancjach.

Mając na względzie powyższe Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., orzekł jak w sentencji postanowienia.